Nr. 36.
30.
desbr.

Auglýsing

um

verzlunar- og siglinga-samning millum konungsríkisins Danmerkur og keisaradæmisins Austurríkis-Ungarns.

Hin konunglega danska stjórn og hin keisara- og konunglega stjórn Austurríkis-Ungarns hafa 14. marz þ. á. gjört með sjer svofelldan verzlunar- og siglinga-samning:

Samningur:

Þareð það er sameiginlegt áhugamál fyrir þeim, hans hátign Danmerkur konungi, og hans hátign Austurríkis keisara, konungi í Böhmen o. sv. frv., og postulalegum konungi Ungarns, að styrkja vináttuböndin milli ríkja sinna og auka verzlunar- og siglingaviðskiptin, þá hafa þeir ákveðið að gjöra með sjer samning í þessu skyni, og hvatt til þess umboðsmenn sína:

Hans hátign Danmerkur konungur: hr. Otto Ditlev Baron Rosenörn-Lehn, stórkross af Dannebrog og Dannebrogsmann, stórkross af Leopoldsorðu Austurríkis o. sv. frv., hans hátignar utanríkismálaráðherra og kammerherra; og hans hátign Austurríkis keisari, konungur í Böhmen, o. sv. frv. og postulalegur konungur Ungarns: hr. Carl Baron Franckenstein, virkilegt leyndarráð og kammerherra, riddara af Leopoldsorðu Austurríkis, stórkross af Dannebrog m. m., hans hátignar sjerstaklegan sendiherra og ráðherra með fullu valdi hjá hans hátign Danmerkur konungi; og eptir að þessir menn höfðu gjört hvor öðrum grein fyrir umboðum sínum, er reyndust góð og gild að formi, hafa þeir orðið ásáttir um greinir þær, er hjer fara á eptir:

1. gr.

Skip hinna tignu semjenda eiga hvor um sig jafnlega að njóta hinnar sömu meðferðar sem þjóðfjelagið nýtur í öllu því, er skip og farm áhrærir, bæði í Austurríki-Ungarn og í konungsríkinu Danmörku (Ísland er þar talið með og Færeyjar).

Bekjendtgjørelse

Nr. 36.
30te
Decbr.

om

en mellem Kongeriget Danmark og det østerrig-ungarske Monarki affluttet Handels- og Skibsfarts-Konvention.

Under 14de Marts d. A. er der imellem den Kongelige Regjering og den Kejserlig-Kongelig østerrig-ungarske Regjering blevet affluttet følgende Handels- og Skibsfarts-Konvention:

Konvention.

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kejseren af Østerrig, Konge af Bøhmen osv. osv. og Apostolisk Konge af Ungarn, have, i lige Grad besjælede af Ønsket om at fæstne Venskabsbaandene og udvide Handels- og Søfartsforbindelserne mellem deres respektive Stater, besluttet at indgaa en Overenskomst med dette Formaal, og have de udnævnt til Deres Befuldmægtigede:

Hans Majestæt Kongen af Danmark: Hr. Otto Ditlev Baron Rosenørn-Lehn, Storkors af Dannebrog og Dannebrogsmand, Storkors af den østerrigske Leopoldsorden osv., Allerhøjstsammes Udenrigsminister og Kammerherre, og Hans Majestæt Kejseren af Østerrig Konge af Bøhmen osv. osv. og Apostolisk Konge af Ungarn: Hr. Carl Baron Franckenstein virkelig Gehejmeraad og Kammerherre, Ridder af den østerrigske Leopoldsorden, Storkors af Dannebrog osv., Allerhøjstsammes overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister hos Hans Majestæt Kongen af Danmark, hvilke, efterat have meddelt hinanden deres Fuldmagter, der ere befundne i god og behørig Form, ere komne overens om følgende Artikler:

Art. 1.

Den Behandling, som det nationale Flag nyder med Hensyn til Alt, hvad der vedrører Skibe eller deres Ladning, skal gjensidig være tilsikret de tvende Høje kontraherende Parters Skibe saavel i det østerrig-ungarske Monarki som i Kongeriget Danmark (deri indbefattet Island og Færøerne).

Nr. 36. 30. desbr.

2. gr.

Hinir tignu semjendur ábyrgjast hvor öðrum, að þegnar þeirra skuli jafnrjettis njóta á við þegna þeirrar þjóðar, er beztum kjörum á að sæta, bæði að því er áhrærir innflutninga, útflutninga og gegnumflutninga og yfir höfuð allt, er að verzlun lýtur, og að því er kemur til siglinga, reksturs verzlunar og iðnaðar og gjalda, er á honum hvíla. Hafi því einhverri annari þjóð verið veitt, eður hún síðar öðlast linun í innflutningstollum í löndum annars hvors hinna tignu semjenda, eða paraðlútandi hlunnindi, einkaleyfi, frelsi, undanþágur eða undantekningar, þá skulu þegnar hinnar þjóðarinnar jafnskjótt öðlast sama rjett endurgjaldslaust.

Frá þessari ákvörðun eru þó undan skildar strandsiglingarnar og fiskiveiðarnar, þær skipar hvor þjóðin hjer eptir sem hingað til fyrir um með sjerstökum lögum sínum.

3. gr.

Krafan um jafnrjetti á við þjóð þá, er beztum kjörum á að sæta, nær heldur eigi yfir:

1. þau hlunnindi, er veitt hafa verið eða veitt kunna verða nágrannaríkjum til þess að ljetta fyrir verzlunarviðskiptum á landamærunum, nje heldur til þeirrar linunar í tollgreiðslum eða undanþágna frá þeim, er aðeins er veitt á tilteknum landamærum eða íbúum einstakra hjeraða.

2. þær skyldur, sem annar hvor hinna tignu semjenda hafa tekizt á hendur með því að fara inn í tollsamband milli annara þjóða, er þegar er á komið, eða síðar kemst á:

4. gr.

Ákvæði 1. og 2. greinar hafa ekki gildi á hinum vestindisku eyjum Dana nje á Grænlandi. Grænlenzka verzlun og siglingar áskilur ríkið sjer.

5. gr.

Hinum tignu semjendum er heimilt að skipa hvor hjá öðrum í bæjum og hjeruðum aðalfulltrúa, fulltrúa, varafulltrúa og erindreka; en rjett er að hvor áskilji sjer að taka undan staði í ríki sínu, þar er eigi megi vera þesskonar embættismenn; en þessar undantekningar má hann þó eigi gjöra, nema þær komi jafnt fram við allar aðrar þjóðir. Allir fulltrúar og erindrekar hinna tignu semjenda skulu í hvors annars ríkjum, að því er rjettindi snertir, undanþágur og einkaleyfi, njóta jafnrjettis á við samsvarandi embættismenn með sömu tign þeirrar þjóðar, er mestra hlunninda nýtur.

6. gr.

Heimilt er hvorum semjenda að segja samningi þessum slitið, hvenær sem er; samningurinn öðlast gildi, þegar er skipzt hefur verið á fullgildingum, og fellur úr gildi 12 mánuðum síðar en honum var upp sagt.

7. gr.

Samning þenna skal fullgilda, og skal skipzt á fullgildingum í Kaupmannahöfn, svo fljótt, sem auðið er.

Nr. 36. Augl. 30. desbr. um verzlunar- og siglinga-samning milli Danmerkur og Austurríkis.

Art. 2,

De Høje kontraherende Parter tilsikkre hinanden Behandling som mest begunstigede Nation, saavel med Hensyn til Indførsel, Udførsel, Gjennemførsel og overhovedet Alt, hvad Handelsvirksomhed angaar, som med Hensyn til Skibsfart, Udøvelse af Handel og Industri og Erlæggelsen af de dertil hørende Afgifter. Saaledes vil enhversomhelst Nedsættelse, Begunstigelse, Privilegium, Frihed, Fritagelse eller Undtagelse, som med Hensyn til Erlæggelse af Indgangstold paa en af de Høje kontraherende Parters Territorium maatte have været tilstaaet eller senere tilstaas en anden Nation, ipso facto og uden Vederlag blive anvendelig paa den andens Undersaatter.

Dog gjøres der en Undtagelse fra denne Bestemmelse med Hensyn til Kystfarten og det nationale Fiskeri, hvis Ordning vedblivende er undergiven de respektive Landes Love.

Art 3.

Ligeledes finder Behandlingen som mest begunstiget Nation ikke Anvendelse paa;

1) De Begunstigelser, der for Tiden ere tilstaaede eller yderligere kunne blive tilstaaede Nabostater for at lette Grændsehandelen, saalidt som paa Nedsættelsen eller Fritagelsen for Toldafgifter, der kun indrømmes for visse bestemte Grændser eller tilstaas visse Distrikters Beboere.

2) Forpligtelser, som paahvile en af de tvende Høje kontraherende Parter som Følge af Indtrædelsen i en Toldforening, der allerede er oprettet eller senere maatte blive oprettet.

Art. 4.

Bestemmelserne i Artiklerne 1 og 2 komme hverken til Anvendelse paa de dansk-vestindiske Øer eller paa Grønland. Paa Grønland ere Skibsfarten og Handelen forbeholdte Staten.

Art. 5.

Enhver af de Høje kontraherende Parter skal have Ret til at ansætte Generalkonsuler, Konsuler, Vicekonsuler eller Konsularagenter i den anden Parts Byer og Pladser; de to Høje kontraherende Parter forbeholde sig imidlertid Retten til at udpege de Steder, hvor det ikke maatte passe dem, at Konsularembedsmænd ansættes, et Forbehold, som imidlertid ikke vil kunne anvendes paa den ene af de Høje kontraherende Parter, uden at det ligeledes finder Anvendelse paa alle de andre Magter. Enhver af de Høje kontraherende Parters Konsularembedsmænd skulle i den anden Parts Stater nyde de samme Rettigheder, Fritagelser og Privilegier, som ere tilstaaede de mest begunstigede Nationers Konsularembedsmænd af samme Rang.

Art. 6.

Enhver af de Høje kontraherende Parter skal have Ret til til ethvert Tidspunkt at opsige den nærværende Overenskomst, som vil træde i Kraft strax efter Ratifikationernes Udvexling og udløbe tolv Maaneder efter den Dag, da den er opsagt.

Art. 7.

Nærværende Overenskomst skal ratificeres og Ratifikationerne skulle udvexles i Kjøbenhavn, saa snart ske kan.

Nr. 36. 36. desbr.

Þessu til staðfestingar hafa báðir umboðsmennirnir ritað undir samninginn og sett þar merkisinnsigli sín.

Gefið út í Kaupmannahöfn í tvennu lagi, 14. marz 1887.

(undirr.) **O. D. Rosenörn-Lehn.**

(undirr.) **Franckenstein.**

Þetta gjörist hjermeð öllum kunnugt, eptir að samningurinn hefur fullgiltur verið og fullgildingum skipzt á hjer í bænum 23. júní 1887.

Í stjórnarráði Íslands, 30. desember 1887.

J. Nellemann.

A. Dybdal.

Til Bekræftelse heraf have de respektive Befuldmægtigede underskrevet nærværende Traktat og paatrykt den deres Vaabensegl. Nr. 36. 30te Decbr.

Skeet i Kjøbenhavn, i dobbelt Udfærdigelse, den 14de Marts 1887.

(Undertegnet) (Undertegnet)

O. D. Rosenorn-Lehn. **Franckenstein.**

Hvilket, efterat Konventionen er bleven ratificeret og Ratifikationerne under 23. Juni d. A. ere blevne udvexlede i Kjøbenhavn, herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for Island, den 30te Decbr. 1887.

J. Nellemann.

A. Dybdal.